

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 787

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 decembrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
341. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului	2
1.080. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 459 din 13 noiembrie 2013 referitoare la obiecția de neconstituționalitate asupra Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.	3-5
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
978. — Ordin privind modificarea anexei nr. 2 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 633/2012 pentru aprobarea structurii informațiilor înscrise pe cardul național de asigurări sociale de sănătate	6-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 459**

din 13 noiembrie 2013

referitoare la obiecția de neconstituționalitate asupra Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Curtea Constituțională a fost sesizată de Președintele României, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituția României și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asupra neconstituționalității Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

La sesizare a fost anexată, în copie, Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

Sesizarea a fost trimisă Curții Constituționale prin Adresa nr. 2.248 din 23 octombrie 2013 și formează obiectul Dosarului nr. 680A/2013.

Prin această sesizare, Președintele României solicită Curții să se pronunțe asupra constituționalității Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., deoarece dispozițiile acestei legi referitoare la obținerea statutului de funcționar public de către angajații I.S.C. constituie discriminare față de alte categorii de funcționari publici, înfrângând prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție care consacră principiul egalității în drepturi.

În acest sens, autorul sesizării arată că, „potrivit Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, ocuparea funcțiilor publice se face în urma promovării unui concurs sau examen, prin promovare, transfer, redistribuire, recrutare sau alte modalități prevăzute expres de această lege. Legea-cadru menționează posibilitatea transformării posturilor funcției publice doar în cazul promovării funcționarului public și în cazul în care se solicită transformarea unei funcții publice vacante într-o funcție publică cu o altă denumire sau într-o funcție publică de nivel inferior sau superior.”

Președintele consideră că „reglementarea impusă de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2013 nu prevede nicio condiție referitoare la recrutare sau promovare prin examen sau concurs pentru personalul contractual încadrat la I.S.C. atunci

când acesta își schimbă statutul în funcționari publici. Transformarea posturilor personalului contractual dintr-o instituție publică în funcții publice nu este o modalitate prevăzută în Legea nr. 188/1999, având în vedere faptul că Legea-cadru privind Statutul funcționarilor publici stabilește în mod expres și limitativ modalitățile de recrutare și numire în funcție a funcționarilor publici.”

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

Președintele Camerei Deputaților, prin Adresa nr. 2/5.812 din 5 noiembrie 2013, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 4.127 din 5 noiembrie 2013, a comunicat punctul său de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate în care solicită respingerea acesteia, considerând-o neîntemeiată.

În acest sens, arată, în esență că „În cazul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2013 posturile contractuale stabilite și avizate ca funcții publice sunt ocupate nu prin aplicarea prevederilor art. 64 alin. (2) invocat de autorul sesizării de neconstituționalitate, ci prin aplicarea prevederilor art. 56 lit. e) coroborate cu art. 107 și art. 111 din Legea nr. 188/1999, astfel încât personalul contractual încadrat în baza unui contract individual de muncă pe durată nedeterminată din cadrul I.S.C. este numit în funcții publice de execuție, cu respectarea prevederilor legii-cadru în ceea ce privește condițiile de studii menționate la art. 54 din Legea nr. 188/1999 și condițiile de vechime în specialitate cerute de lege, fapt care nu contravine principiului constituțional conform căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Din motivele mai sus arătate nu se poate reține afirmația autorului sesizării de neconstituționalitate conform căreia transformarea posturilor personalului contractual, dintr-o instituție publică, în funcții publice nu este o modalitate reglementată de Legea nr. 188/1999, deoarece transformarea posturilor personalului contractual se face în conformitate cu prevederile Legii nr. 188/1999, în acest caz fiind aplicabile prevederile art. 56 lit. e), art. 107 și art. 111 din legea-cadru.”

Guvernul a comunicat punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/6.733 din 5 noiembrie 2013, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 4.143 din 6 noiembrie 2013, prin care apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În acest sens, consideră că din analiza dispozițiilor de lege criticate „nu rezultă că operațiunea de transformare a posturilor personalului contractual în funcții publice se face în afara modalităților prevăzute de Legea nr. 188/1999.”

În continuare, arată că „În teoria dreptului administrativ funcția publică nu este un post anume, ci reprezintă o sumă de competențe a căror exercitare presupune atribuții de putere publică.”

Chiar și în cuprinsul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 funcția publică este definită ca „ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome”.

Totodată, Guvernul referă asupra dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, potrivit cărora sunt enumerate expres și limitativ activitățile desfășurate de funcționarii publici care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, precizând că modalitatea de ocupare a acestor funcții este distinctă de operațiunea de creare a lor, care se face în conformitate cu prevederile Legii nr. 188/1999.

În concluzie, Guvernul consideră că „textul legal criticat nu creează nicio discriminare între persoanele care acced direct într-o funcție publică și cele care sunt, la momentul reglementării, personal contractual ce va accede într-o funcție publică”.

Acest text de lege „nu face nicio excepție de la aplicarea prevederilor Legii nr. 188/1999, sens în care se interpretează că, ulterior creării funcțiilor publice, acestea vor fi ocupate prin una dintre modalitățile prevăzute de Legea nr. 188/1999 pentru ocuparea unei funcții publice”.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere privind obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată de Președintele României.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., cu următorul conținut:

„Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26 din 10 aprilie 2013 privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 18 aprilie 2013.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.”

Prevederile constituționale considerate ca fiind încălcate prin legea criticată sunt următoarele:

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

În esență, în opinia autorului sesizării, neconstituționalitatea legii constă în aceea că permite obținerea statutului de funcționar public de către personalul contractual încadrat la I.S.C. fără examen sau concurs.

Procedând la analiza prezentei sesizări, Curtea reține că, prin conținutul său normativ, legea supusă controlului de constituționalitate se încadrează în categoria legilor ordinare, având ca obiect de reglementare aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

Întrucât, și de această dată, Curtea reține jurisprudența sa constantă, potrivit căreia starea de neconstituționalitate a unei ordonanțe nu poate fi eliminată prin legea de aprobare, urmează să fie analizate aceste dispoziții.

În preambulul ordonanței de urgență menționate, Guvernul arată că „Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C., instituție publică cu personalitate juridică, a trecut din subordinea Guvernului și coordonarea prim-ministrului în subordinea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, pentru eficientizarea actului administrativ și reglementarea unitară a cadrului normativ cu privire la organizarea, conducerea și încadrarea personalului Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. cu al altor instituții similare.”

De asemenea, consideră că, deoarece „activitățile desfășurate de salariații Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., care, în mare parte, implică exercitarea prerogativelor de putere publică, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, este necesară modificarea cadrului legislativ cu privire la transformarea posturilor acestora,” în vederea „raționalizării cheltuielilor publice și respectării acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional,” elemente care vizează „interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată”.

În temeiul acestei ordonanțe de urgență a fost modificată și completată Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 11 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, potrivit art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2013, „Personalul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. are calitatea de funcționar public, cu excepția personalului care exercită activități de secretariat, administrative, de protocol și de deservire.”

Totodată, art. III din aceeași ordonanță de urgență prevede că „Transformarea posturilor personalului contractual încadrat în structura organizatorică a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, în funcții publice se face în conformitate cu prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu păstrarea drepturilor salariale.”

Trecând la examinarea criticii, Curtea reține că, prin sesizare, se solicită să se constate că legea supusă controlului de constituționalitate contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitate în drepturi, deoarece „reglementarea impusă de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2013 nu prevede nicio condiție referitoare la recrutare sau promovare prin examen sau concurs pentru personalul contractual încadrat la I.S.C. atunci când acesta își schimbă

statutul în funcționari publici”, iar „transformarea posturilor personalului contractual dintr-o instituție publică în funcții publice nu este o modalitate prevăzută în Legea nr. 188/1999, având în vedere faptul că Legea-cadru privind Statutul funcționarilor publici stabilește în mod expres și limitativ modalitățile de recrutare și numire în funcție a funcționarilor publici”.

Din analiza acestei motivări, rezultă că autorul sesizării contestă posibilitatea transformării posturilor personalului contractual dintr-o instituție publică în funcții publice ca modalitate de ocupare a acestora, în condițiile Legii nr. 188/1999.

Așa fiind, Curtea reține că, în principal, critica se referă la norma prevăzută în art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2013, care face trimitere la soluțiile legislative cuprinse în Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, identificate ca fiind dispozițiile art. 111 alin. (1) și (3) din lege, potrivit cărora:

„(1) *Autoritățile și instituțiile publice care au prevăzute în statele de funcții posturi de natură contractuală, care presupun exercitarea unor atribuții dintre cele prevăzute la art. 2 alin. (3), au obligația de a stabili funcții publice în condițiile art. 107.*

[...]

(3) *Persoanele încadrate cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată în posturi de natură contractuală care au fost stabilite și avizate ca funcții publice vor fi numite în funcții publice de execuție dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 54 și condițiile de vechime în specialitatea studiilor corespunzătoare clasei și gradului profesional ale funcției publice.”*

În legătură cu acest aspect, Curtea reține că dispozițiile art. 56 din Legea nr. 188/1999 stabilesc că, „Ocuparea funcțiilor publice se face prin:

- a) promovare;
- b) transfer;
- c) redistribuire, în condițiile prevăzute de prezenta lege;
- d) recrutare;
- e) alte modalități prevăzute expres de prezenta lege.”

În speță, intrarea în corpul funcționarilor publici se face prin numire, cu aplicarea dispozițiilor art. 56 lit. e) coroborate cu cele ale art. 107 și art. 111 alin. (3) din Legea nr. 188/1999.

În temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 noiembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

În aceste condiții, Curtea reține că transformarea posturilor personalului contractual dintr-o instituție publică în funcții publice este o operațiune de creare a acestor funcții, distinctă de modalitatea de ocupare a acestora.

În continuare, Curtea constată că, întrucât, în prezenta cauză, critica vizează, în realitate, neconstituționalitatea art. 111 alin. (1) și (3) din Legea nr. 188/1999, numai printr-o derogare, nepermisă însă de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, ar putea, în cadrul controlului a priori, să se pronunțe asupra acestor dispoziții de lege. Potrivit acestor prevederi constituționale, Curtea „se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora”. Prin urmare, atunci când nu are ca obiect neconstituționalitatea unei legi înainte de promulgare, ci o lege în vigoare sau dispoziții de lege în vigoare, sesizarea este inadmisibilă.

Cât privește conținutul normativ al dispozițiilor art. I pct. 3 și art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2013, Curtea constată că, deoarece transformarea posturilor personalului contractual în funcții publice și, ulterior, ocuparea acestora nu se face în afara cadrului reglementat de Legea nr. 188/1999, acesta nu creează în sine o lipsă de egalitate în drepturi, o discriminare, nefiind de natură a înfrânge prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1).

Aceste dispoziții legale nu vizează crearea unui statut privilegiat pentru o anumită categorie de personal, ci rezultă dintr-o opțiune a legiuitorului, care urmărește „eficientizarea actului administrativ și reglementarea unitară a cadrului normativ cu privire la organizarea, conducerea și încadrarea personalului Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. cu al altor instituții similare”.

Așa cum a stabilit Curtea Constituțională în jurisprudența sa constantă, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. În acest sens este, spre exemplu, Decizia nr. 256 din 17 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 2 aprilie 1998.

Având în vedere considerentele expuse, Curtea constată că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. este constituțională.